

който ималъ въ Пловдивъ и околността най-прочутитѣ първенци и търговци за ученици и е вдъхналъ по тѣхъ мѣста между Българитѣ любовъ къмъ науката. Г-нъ Евлогий е единъ отъ първитѣ му ученици. При него бѣше се училъ и Сжбби или Савва отъ сетнѣ нарѣченъ Георги (съ името на роднината си Капитанъ Георги, заточенъ въ островъ Самосъ) Раковский, който отъ сетнѣ отиде въ Цариградъ въ Куручешменското голѣмо народно училище, да свърши наукитѣ си. Като свършихъ съ пѣше Апостола и бѣхъ зель да помагамъ практически въ черкова, майка ми ме заведе и ме прѣдаде на този учителъ Ганѣя, а той защото ме намѣри прилѣженъ и сладкогласенъ, обикнъ ме, особено зе да ми прѣподава Черковното пѣние (а имаше доста добъръ гласъ Котленски, малко развлеченъ, и се считаше като първопѣвецъ и голѣмъ даскалъ), Анастасиматарионъ, подиръ свършванието на което захванъ да ми прѣподава херувика и киноника (причастници), а още и еллиника, философски изрѣчения съ Гръцка граматика отъ начало кратка, въ която учяхми склоненията, най-напрѣдъ членоветѣ, но поне азъ бѣхъ тѣй заблуденъ, щото нито знаехъ, защо се учатъ тѣзи членове, склонения и тази Еллиника, нито имяхъ понятие за Отечество и народностъ, защото нищо подобно нито ни загатвахъ учителитѣ, ами бѣхме се захласнали въ греческото и се надпрѣварвахми ученицитѣ, кой повече гречески думи и фрази да научи и даже помнѣ. че единъ день, като съмъ слушалъ отъ учителя си Ганѣя фразата „ту логу су“ (Вий, ваше словесне, ваше благородие, ваша милость,) и азъ му петърсихъ по незнание „ту логу му“ (моя милость, мое словесие, мое благородие, намѣсто азъ).“ Не искамъ да кажъ, че не е имало въ Сливенъ хора патриоти, които да не сж чувствували за Отечество и Вѣра, защото ний знаемъ, че на 1828 г., когато Русия имаше война съ Турция и прави миръ въ Одринъ, на 1829 г., Сливненска Депутация е ходила тамъ,